

HÄTSINKI UUTISET

4 / 2003

www.oulunseudunperhokalastajat.fi

**MUSTALAMPI CUP
2003 TULOKSET**

**TEHTÄVÄ
GAICAJOHKALLA**

**SEURAN
PIKKUJOULOT!**

**SUURIN KALA KILPAILU:
LÖTKÖJEN JUHLAA
HARJUSSARJASSA**

Legendaarista perhokalastusta jo vuodesta 1993

PUHEENJOHTAJAN HAAVISTA

Terveppä taas, perhokalastajat!

On aika tullut hyvästellä teidät näin pj: n toimesta. Tulevat palstan kirjoitukset hoitaa seuramme uusi pj. Määtän Janne. Kuluneilla puheenjohtaja kausillani olen saanut seurata toimintaa läheltä, nähnyt uusien jäsenten tulevan mukaan toimintaan ja nähnyt kuinka seuran toiminta on laajentunut ja aktivoitunut. Joukkoomme on tullut innokkaita ja aktiivisia nuoria. Toimintaamme olemme saaneet myös junnuja sekä heidän vanhempiaan, se jos mikä on todella hienoa. Ja kaiken kukkuraksi meillä on kohta naisjaoston perustaminen edessä :), sillä eihän tämä jalo harrastus ole vain miesten yksinoikeus.

Syysreissulla sain kunnian antaa seuran viirin, jolla hallitus osoitti kunnioitustaan Reiniharjun Simolle. Simo on vuosien varrella osoittanut suurta luonnettaan kalastusta, erähenkisyttä ja nuorisotyötä kohtaan. Kiitos siitä Simo vielä kerran!!! Niin kuin syysreissun puheessani sanoin, olkaa avuliaita ja avoimia toisianne kohtaan. Sillä tavalla meillä on mahdollisuus saada harrastuksensa vasta alkaneen harrastukseen onnistumisia ja ilon hetkiä, samoin myös itsellemme! Eli jaetaan tietomme toistenkin kesken, sitä on seura toiminta. Loppu metreillä haluan kiittää kaikkia teitä yhteistyöstä!

Kiittäen, Janne Hannuksela

P.S. Tulen edelleen olemaan mukana aktiivisesti seuran toiminnassa, tottakai!!!!

Kansikuvassa "Lötkö-Simo" Kuva: Juho Reiniharju

LARVAAN TARTTUNUTTA

Seuran www-keskustelufoorumi

Seuran sivuille on avattu www-keskustelufoorumi (linkki etusivulta). Tunnukset saa sähköpostilla sihteeriltä. Eipä muuta kuin rohkeasti jakamaan ajatuksia sekä ideoita muiden seuralaisten kanssa. Kehittämisideoita ja muitakin toiveita www-sivujen suhteen otetaan vastaan. Lähetähän palautetta osoitteeseen: sihteer@oulunseudunperhokalastajat.fi

Seuran syyskokouksessa päätettyä (15.10.2003), otteita pöytäkirjasta

Jäsen- ja liittymismaksut vuodelle 2004:

Maksuihin ei tehdä muutoksia. Jäsenmaksut aikuisilta 20 euroa / vuosi, junioreilta 10 euroa / vuosi. Liittymismaksut aikuisilta 50 euroa, junioreilta 25 euroa.

Johtokunnan puheenjohtajan valinta vuodelle 2004:

Puheenjohtajaksi esitettiin Janne Määttä sekä Ilkka Piristä. Ilkka ei ollut halukas puheenjohtajaksi ja vetäytyi ehdokkuudesta. Puheenjohtajaksi valittiin Janne Määttä.

Johtokunnan jäsenten valinta erovuoroisten tilalle vuodelle 2004:

Uusiksi hallituksen jäseniksi valittiin Ilkka Pirinen, Mikko Lehtola, Simo Reiniharju, Pasi Lieto (1-vuotinen jatkaa J.Määttän vuoroa). Mukana ovat edelleen Jyrki Kauvosaari ja Juha-Pekka Huovinen.

Seuran jaostojen vastuuhenkilöiden valinta vuodelle 2004:

JUNNUJAOSTO: Simo Reiniharju jatkaa, kaveriksi kysellään Jussilan Tapiota,
LAMPIJAOSTO: Simo Reiniharju jatkaa, KILPAILU- JA REISSUJAOSTO: Ilkka Pirinen jatkaa, toiseksi valittiin Pekka Otamo, KOULUTUSJAOSTO: J-P Huovinen jatkaa toisena aloittaa Mikko Lehtola ja TIEDOTUSJAOSTO: Sami-Pekka Säily

Talousarvion esittely:

Arto Jäntti esitteli talousarvion Vuonna 2003 rahaa kulunut reilusti, ensi vuodelle menoja karsitaan. Tärkeimpinä tulonlähteinä sidontakurssit sekä talvimessut.

Muut asiat:

Pikkujoulujen järjestäminen Ilkan huoleksi, rahaa luvattu tilojen vuokraan 250 €.

TULEVIA TAPAHTUMIA

Sidontaillat joka keskiviikko klo 18:00. Katso seuran www-sivulta tarkempi ohjelma.

05.11. SIMMS FISHING ja MARRYAT tuotteiden esittelyä

12.11. ORVIS 2004 tuote-esittelyä

19.11. POROENO filmi by Ilkka Pirinen. Ensi-ilta, ohjaajan versio!

26.11. Simppuja. Opastajana Janne Hannuksela

03.12. "Simo ja yli puolimetriset tappaja HARRIT!"

10.12. Oliver Edwardsin perhojen sidontaa. Opastajana Mikko Halonen. Esillä myös Oliverin sitomia perhoja ja DVD show!

17.12. Kirppis, laita varusteita kiertoon. Muu ohjelma on vielä auki!

YHTEYSTIETOJA

Puheenjohtaja: Janne Määttä, puh: 050-3356967, Email: janne.maatta@mail.suomi.net

Sihteer: Jyrki Kauvosaari, puh: 040-5534 796, Email: jyrki.kauvosaari@pp.inet.fi

Hätsinki Uutiset: Sami-Pekka Säily, puh: 040-5765026, Email: sami.saily@avalon.fi

Seuraava aineistopäivä 1/2004 Hätsinkiin on 31.01.2004

OSPK:n perinteiset pikkujoulut

Perinteitä kunnioittava OSPK:n pikkujoulu lähestyy jälleen.

Ajankohta: perjantaina 14.11. kello 17.00 alkaen

Paikka: Keskustan tuntumassa, "Ammattiliittojen talossa" olevassa sauna, Mäkelininkatu 31.

(Panttilainakonttorin ja Göremen välissä oleva ovi).

Joulupukki on kuulemma tulossa jälleen vierailemaan tilaisuuteen, eli joka lahjan tuo se lahjan saa.

Lahjan arvo 5 €. Simo ilmeisesti huolehtii jälleen perinteisesti pipareista? Mukaan omat eväät ja "glökit" ja varalta pyyhe!

Paikalla arvonta, jossa palkintona "Miljoonapilkki 2005" osallistumiseen oikeuttava lahjakortti.

SUURIN KALA KILPAILU 2003

Harjus sarjan voittaja saa jälleen kiertopalkinnon eli Markku Mustosen maalaaman taulun vuodeksi haltuunsa ja nimen taulun kehykseen. Mustalam-men haukikisan voittajalle on myös luvassa palkinto.

Harjussarja:

1. Harri 57,6 cm, Reiniharju Simo, 18.07.2003 Vaskolompolo, Perho: Svarta puppan
2. Harri 53 cm, Reiniharju Juho, 19.07.2003 Vaskolompolo, Perho: J.J.-korri
3. Harri 52 cm, Hanhela Sami, 29.07.2003, Kaitsajoki, Perho: Pieni musta
4. Harri 51 cm, Hannuksela Janne, Kaitsajoki 31.07.2003, Perho: Chenillepupa
5. Harri 50.5 cm, Hannuksela Jani, Kaitsajoki 30.07.2003, Perho: Musta klinkki
6. Harri 49 cm, Heikkinen Ville, Ijoen Kipinä 09.06.2003, Perho: furry foam larva
7. Harri 46 cm, Markku Saukko, Kemijoki 18.10. Perho: Korkein malli-streameri

Taimensarja:

1. Taimen 76 cm. Huovinen J-P, Kiiminkijoki, Kimari 23.6.2003, Perho: "joulupaperi"
2. Taimen 65 cm, Holappa Sami, Inninkoski 7.6.2003, Perho: oma salakka streameri
3. Meritaimen 2.0 kg, Rautio Matti, Näätäjäjoki, Patakoski, 13.08.2003, Perho: Blue Charm, n:ro 8

Siikasarja:

1. Siika 55.3 cm, Jukka Tervola, Utajärven Valkeisjärvi 8.6. Oliivi #14 Klinkhämer
2. Siika 54.5 cm, Mikko Halonen, Utajärven Valkeisjärvi 6.7. Oliivi #14 Klinkhämer
3. Siika 53 cm, Mikko Halonen, Utajärven Valkeisjärvi 21.6. vesiperhos emerg. #16
4. Siika 52 cm, Heli Hannuksela, Utajärven valkeisjärvi 20.6. Musta pieni pinturi
5. Siika 52 cm, Hannuksela Janne, Tierbmisjoki 31.07.2003, Perho: Musta klinkki

Lohisarja:

1. Lohi 10 kg, Palola Jaakko, Teno, Alakönkään särkät 29.06.2003. Sarvijaakko muunnos
2. Lohi 8 kg, Ojala Markku, Lakselva 1.8.2003, Perho: Pitkäsiipinen (kettua) Red Butt. Reissun toiseksi suurin oli [7 kiloinen](#), lisäksi 4 kg, 3.5 kg loheta ja 2.5 kg taimen. Lisäksi Ahvenanmaalta [Meritaimen 3.1 kg](#), suurin hauki 6.2 kg (7.5.). Antinmaan Pasi sai 10.6 kiloisen! Uusia lajeja tänä kesänä kampela (!) Ahvenanmaalta (n.300 g) ja toutain Vilppulankoskesta (n. 1 kg)
3. Lohi 5 kg, Rautio Matti, Näätäjäjoki, Patakoski, 13.08.2003, Perho: Kymin punamustan ja Sarvijaakon risteytys

MUSTALAMPI CUP 2003

Mustalampi CUP 2003 piti sisällään kaksi kilpasarjaa, suurin hauki sekä eniten haukia sarjat. Kisa on lammen jäädyttyä päätynyt. Tulokset on sihteerin toimesta analysoitu ja rangaistukset jaettu. Voittajat tullaan palkitsemaan seuran pikkujouluissa.

Tulokset ovat kirjattu siinä muodossa, kun niistä ilman apteekkarin apua sai saaliskirjasta selvää. Virallinen protestiaika on pikkujouluihin asti. Protestit voi lähettää osoitteeseen sihteer@oulunseudunperhokalastajat.fi

SUURIN HAUKI:

1. Hauki 70 cm, Paino: ei punnittu. Tursas Samuli
Paikka: Mustalampi 28.7.2003 n. 23:00, Perho: Oranssi "ambulanssi" Zonker
Muuta: Oli harvinaisen äkäinen kaveri, syöksyi pinnassa perhon perässä n. 5 metriä ennen ottia. Kuinkahan se perho edes näkyy siellä ruskeassa vedessä noin pitkälle?
2. Hauki 40 cm, Kokkonieniemi Kari
Paikka: Mustalampi 24.8.2003 n. 17:00 - 19:00, Perho: Tinseli
3. Hauki 39 cm, Heikkinen Ville
Paikka: Mustalampi 1.06.2003 n. 23:00 - 01:00, Perho: Kuulapää leech

ENITEN HAUKIA:

1. 18 kpl, V-A Jaakkola
2. 7 kpl, Pasi Lieto
3. 6 kpl, Kokkonieniemi Kari

Kesän 2003 kalaseikkailuja

Viime kesän kalastus pääsi vauhtiin vasta kesäkuun puolella kun Valkeiselta alkoi kantautumaan huhuja viiskymppisistä sioista joita pojat olivat nymfeillä saaneet. Ensimmäinen reissuni olikin sitten joskus kuun puolivälissä, tosin silloin oli nymfikalastus jo myöhäistä. Hyönteismaailma oli vaihtumaisillaan päikkäreistä vesiperhosiksi eikä kaloilla ollut varsinaista pääkohdetta joten kalastus oli onnenkauppaa hyvin pitkälle. Kuitenkin lähes joka reissulla pääsi kontaktiin siikojen kanssa, parhaat reissut ajoittuivat sitten juhannuksen jälkeiseen aikaan kun vesiperhoskuoriutumiset olivat huipussaan. Kesän suurimmaksi jäi sitten se reilu viiskymppinen joka iski taas kerran ruskeaan Lepakkoon. Lepakko onkin ollut joka kesä varsin pyytävä perho vesiperhosaikana, myös Tervolan Jukan luottoperhoa oliivia Klinkkiä kannattaa käyttää siiman päässä.

Heinäkuussa pääsin Mikko R:n ja Pertin mukaan Cabardasjoelle jossa vietimme helteisen viikon taimenta ja siikaa kalastellen. Kelit olivat turhankin kuumat joten kalastus ajoittui pääasiassa yöaikaan jolloin kalat laskeutuivat koskien alusiin pupajahtiin. Oli turhauttavaa tarjota mitä tarkempia imitaatioita kaloille jotka hurmoksessa napsivat vihreitä pupia yön pimeinä tunteina. Onnistuimme kuitenkin jallittamaan muutamia kaloja täysin massasta poikkeavilla perhoilla. Reissun suurimmaksi minulla jäi 53cm kaunis Pohjois-Norjan täpläkylki. Syyskuussa saimme mahdollisuuden Haaparannan poikien avustuksella mennä ulkomerelle harjuksenpyyntiin. Taas kerran meri näytti arvaamattomuutensa ja jouduimme palaamaan reilun kymmenen metrin tuulessa kotiin kesken toisen kalastuspäivän. Kuitenkin saimme kalastella rauhassa vuorokauden verran Haaparannan ulkosaariston karikoita, joista saimmekin joitakin nättejä meriharjuksia ministreamereilla ja muilla vakio perhoilla. Suurin harjus (49 cm) oli ahtanut itsensä täyteen Lehväluteita joka taas kerran osoitti harjuksen ruokavalion laajuuden. Kalastuskauden lopetus tapahtui sitten pohjoistuulen ja lumisateen piiskoessa vasten kasvoja kalaa ei niinkään tullut mutta viimeisen puolen tunnin lumisade oli sopiva merkki kauden päättymiselle ja tulevien reissujen suunnittelun alkamiselle .

T: Korkki

Ohessa kuvia kesän reissuilta.

Pertti ja komea "luomu" taimen. Alla Lehväluteita mereltä.

MYYNTIPALSTA

Kela **Vision Extreme 11**, raskaaseen lohiluokkaan. Vähän käytetty. Pohjasiimat samaan pakettiin. Hp. 220 € (ovh 399 €). Puh: 040-5802834 / Mikko Halonen

TEHTÄVÄ GAICAJOHKALLA 28.7-2.8.2003

Sami Hanhela

Pitkäaikainen haave päästä käymään Kaitsajoella alkoi kehkeytymään talvella, keskellä kovimpia pakkasia, kun Hannukselan veljesten kanssa istuimme kahvipöytään ja päätimme suunnata kesällä kohti lötkyjä (Harjus>50cm) valtakuntaa. Huhut suurista harjuksista olivat kantautuneet korviimme jo aikoja sitten, mutta vasta nyt oli koittanut meidän aika lähteä tutkimaan onko huhuissa mitään perää. Monista jutuista päätellen Kaitsajokea on pidetty vaikeana pikku jokena, jonka pusikot ovat suojelleet monia lötkyjä joutumasta haavin pohjalle. Näin tähän alkuun voin todeta, että meille Harjuksen kalastajille joki oli suotuista ja ikimuistoinen kokemus, josta varmaan monia mielikuvia talven tullen saa mieleensä.

Nöyränä kohti Kaitsaa

Maanantaiaamuna kahdeksan maissa kyyti tuli ja lähdettiin matkaan kohti käsivartta, Janne "The butcher" Hannuksela, Jani "Vanzina-specialisti" Hannuksela (Vanzina=Vantaanjoki) ja Sami "Lötky" Hanhela päättäväisinä kohti suurien selkävien, ystävien(?) ja muutamien(!) tappaja-ampiaisten hallitsemaa Kaitsajokilaaksoa. Normaaliit rutiinit, kuten ruokaostokset, kahvittelet ja ruokailut hoidettiin matkan varrella ja Kilpisjärven monumentti Saana alkoi neljän maissa iltapäivästä häämöttää näköpiirissä. Pieni jännitys hiipi, kun viideltä sovittu helikopteri laskeutui ja hoidettiin maksut, kalastusluvut ja pakattiin kamat kyytiin. Pilotti vähätteli varusteidemme määrää verraten edellispäivän porukkaan joka paljastui lopulta Pirisen Ilkan poppooksi. Onkohan Ilkalla tarkoitus perustaa Lodge Suukosken reunamille, pidetäänpä korvat höröllä. Helikopteri tuntui paljon mukavammalta kyydiltä kuin aikaisempi kokemus vesitasosta. Termisjärven vierestä Gohpevarrin yli Gaicoaivin juurelle, missä helikopterista katsottiin hyvä leiripaikka ja pilotti jätti meidät siihen. Samalle seisomalle laitettiin leiri pystyyn ja alettiin sopeutumaan. Iltaa myöten tuuli alkoi yltyä aika kovaksi ajatellen perhonneittoa. Tervetuliaiskahvien jälkeen vavat kuntoon ja kalalle. Joki soljui kapeana ja paikoitellen kivikkoisena, matalana alas kohti Kaitsajärveä, joka oli noin viiden kilometrin päässä meidän leiripaikasta. Lähdimme yöksi tutkailemaan jokea, saatiin silppua, Janne sai ekan perhorausun (~30cm), mutta isompaa kalaa ei löytynyt. Jani jäi kalastelemaan leirin läheisyyteen, kun me lähdettiin hölkkäämään ylävirtaan ja käytiin melkein Sietinjärvellä, mistä Siedjonjohka lähtee. Gaicoaivin pohjoispäässä laidunsi porotokka. Koko yläosa oli vähävetistä kivikkoista koskivettä, jossa ei pahemmin ison kalan olinpaikkoja ollut. Joku on jossain jutussa maininnut veden olevan hieman humuksen värjäämää, mitä vähän ihmeteltiin ja mahtoipa se meidän Vanzinan mieskin olla samaa mieltä veden kirkkaudesta. Eka yö teltassa oli kovatuulinen ja sateinen eli kunnon tervetuliaismyräkkä.

Kaitsa näyttää luonteensa

Aamupäivällä heräiltiin, sade oli loppunut ja tuuli rauhoittunut aikaisemmasta. Jannella ja Janilla oli tullut telttaan vähän vettä sisälle saumoista, mutta ei haitannut pahemmin. Omalta osalta yö oli katkonainen, kun välillä tuntui, että teltta löytyy kohta jostain Haltin juurelta tai jotain vastaavaa. Puurot syötiin ja käytiin vielä pieni kalastushetki viettämässä joella ja sain itsekkin ekan perhorausun. Samaa silppua tuli kuin yölläkin ja päätettiin suunnata alavirtaan kohti Kaitsajärveä, mistä olimme lukeneet hirveitä juttuja. Leiri purettiin ja vajaan viiden kilometrin siirtyminen Kaitsajärvelle meni ihan nätisti Gohpevarrin reunoja kävellen. Leiripaikka löydettiin varsinaisen Kaitsajoen varrelta noin 500 metriä järven alapuolelta. Leiripaikkoja ei hirveästi ole sielläpäin tarjolla. Kaitsajärven alue on tasaista, Siedjonjohka laskee suvantomaisesti ohi järven ja jatkaa suvantona edelleen muuttuen Kaitsajokeksi eli kun kartaltakin katsoo niin joki imaisee järven kyljestä vettä mukaansa. Tämä paikka osoittautuikin sitten huhujen mittaiseksi ja varsinaiseksi Lötkyparatiisiksi.

Ruokaillessamme tutustuimme ystäviimme mäkäräisiin, jotka seurasivatkin meitä tunnollisesti koko loppureissun välillä aina joutuen hukkaan, kun pieni tuulenpuuska yllätti. Miehin haju kuitenkin johdatti ystävämme takaisin ja niitä riitti! Ilma oli lämmin ja kun muistelee edellistä reissua tänne perälle (asianomaiset muistaa Rommaenon) niin voimme kutsua ilmastoja helteeksi. Lämmintä riitti ja lähdimme tutkailemaan jokea. Saapuessamme suvannolle näimme joitain tuikkejä, jotka ei näyttäneet aluksi kovin vakuuttavilta. Janne alkoi kalastelemaan Janin vielä rämpiessä paikalle ja itse menin vähän ylemmäs. Pienen hetken siinä heiteltyäni jokin tumma hahmo ui pari metriä rannasta kohti minua ja kun näen sen selvästi sydän alkaa jyskyttämään ja huudan Jannelle: "Ei helv...täällähän näitä on!".

Puolimetrinen harri leluttelee ihan rauhassa edestäni ja kaartaa keskemälle suvantoa. Kummasti tuli porukkaan sellaista ylimääräistä tarkkuutta seurata pintaperhoa ja tästä hetkestä alkoikin ennen kokematon kalastusta. Tämän kerran kun sai kalastaa pintaperholla isoja harreja, voi huoletta larvastella koko ens kesän ja vaikka Vanzinalla käydä. En kuitenkaan jäänyt kauaksi aikaa paikoilleni vaan minua kiinnosti hirveästi mennä ylemmäs paikkaan jossa joki erkanee järvestä. Paikka oli matala nivamainen ~30-40 metriä leveä. Tulin paikalle vähän turhan innokkaasti, koska matalasta lähti useita vanoja vastarantaa kohden eli amatöörimäisesti meinasin astua kalojen päälle. Saman tien alemmaa kuului mölyä ja vavat taipui veljeksillä. Jannella eka lötkyn rajaa lähentelevä kala, joka painoi kunniotettavat 1100g ja pituutta 49 cm. Käyttämämme puntarit on kalibroitu digitaalisella vaalla, joten tulokset oli aika luotettavia verrattuna kaupan alkuperäisiin jousiin.

Hieman aikaisemmin Janne oli saanut yli nelikymppisen joka oli syönyt perhon tosi tarkoituksella, koska tarkempia syönnösanalyysejä tehtäessä ruokatorvesta löytyi Jannen muunnos Huitilan pupasta. Kala oli pakko ottaa syötäväksi ja kun Janne vielä sen 49:in taltutti ruokaa varten niin ymmärrätte varmaan mukavan lisänimen "Butcher". Janin kohdalla tilanne oli ihanteellinen, kun miehen aikaisempi harrienari oli 41 cm ja sitä mies paransi moneen kertaan ja varmistaen vielä. Aluksi tuli 45 cm kala, joka oli paperia sitten jatkossa. Samaan aikaan kun pojat mellasti alasuvannolla sain itsekin eka kalan nousemaan perhoon ja 45 cm oli mittaa harrilla, eikun takas uimaan. Janne rämpi tulemaan roikottaen oksan haarassa komeita harreja Janin vielä jäätyä suvantoon kalastamaan. Kerrattiin siinä tapahtumia ja vähän huolimattomasti heittelin, vedin siimaa, kun perho katosi ja sitä vietiin. Harri tuli aivan siihen lähelle pyörimään polviveteen ja heilutteli välillä selkäväänsä kunnes rauhottui ja sain kalan käteen. Ei meinannut käsi riittää sillä Kaitsan harrit on tosi laskeja, mutta valitettavasti mitta näytti vain 52 cm joten enari tuli vain sivuutettua. Huudahdus ja pieni(?)hymy irtosi muuten niin vakavasta kaverista. Vanzina-spesialistikin tuli paikalle ja pääsi kerran vielä ennätystä parantamaan 47 cm kalalla, joka laskettiin uimaan.

Hieno parin kolmen tunnin sessio oli vietetty ja lähdimme laittamaan ruokaa palataksemme vielä yöksi paikalle. Suvannon reunamilla oli tosi paljon ampiaisia, jotka häiritsivät melkein enemmän kuin mäkärät. Välillä piti huppu olla päässä, että eivät pääse paidan alle selkäpuolelta. Oli siinä jännää, kun piti tarkkailla pintakäyntejä ja samalla heilua ja hätistellä ampiasia. Leiriin palattuamme Janne oli varannut "Jäägeriä" mahdollisten lötkyjen varalta ja sitä päästiin naukkailemaan illan suussa ruoanlaiton ohessa. Herra Vanzina puistatti naukun jälkeen itseään kuin lötky siiman päässä. Vähän siinä kyseltiin vieläkö Etelän varesta Vanzina kiinnostaa? Harrikeitto maistui todella hyvälle ja paistinpalat vielä päälle. Kahvi kruunasi lopuksi ruokailumme ja mitäs, mitäs, päät alkoi kääntyillä pikku hiljaa alas suvannolle. Jokin kaiversi kalastajan mieltä, olisiko se harrienari rikottavissa vai pitääkö sitä "koulua" vielä käydä muutama vuosi. Yöksi lähdimme kalaan, enari jäi rikkomatta, mutta mitä olivatkaan ne jotka katkoivat perukkeen ker-taalleen Jannelta ja minulta. Ilmeisesti viestivät siitä, että käykäähän pojat vielä muutaman kerran yli-perällä ansaitsemassa se mahtiharri.

Lötkyjä, ampiaisia ja kuulapää kiiltää Kaitsajokilaaksossa

Lämmin auringonpaiste herätteli ukkoja makuupusseistaan ja reittilennot Kilpisjärveltä Porojärven suunnalle jatkuivat tasaisesti. Päivän ohjelmaa suunniteltiin purolautasella ja olipas mäkärätkin paikalla, mutta vaan tiedustelujoukolla sillä eivät häirinneet. Tarkoitus oli suunnata Kaitsajokea alaspäin päiväselteään ja iltaa myöten sitten Kaitsajärven yläpuoliselle jokiosuudelle, josta tarvittaessa koukata palatessa "lötkypaikka". Puuron jälkeen sulateltiin korttilaudan ääressä ja Vanzina yritti kaikkensa huijataukseen pohojosen poijia ja varmasti onnistuikin, niin uskomaton mäihä sillä välillä oli. Jannen Frontiers kortit kesti melkein viikon, mutta olihan ne hienoimmat pelikortit mitä olen käsitellyt. Oli taas mukava hetki vetää kurahousut jalkaan ja lähteä tallustelemaan leiristä alaspäin etsimään kalapaikkoja. Joki taas kapeni ja alkoi tippumaan portaittain, välillä valkoisena kuohuna, kivikkoisena, osittain pienten saarten jakamana. Pusikot virran varrella hiukan vähenivät ja helpottivat liikkumista. Pieniä laajentumia löytyi koskien alta, joista saatiin silppua ja muutama "tammukkakin" eksi koukkuun ja olivat varsinaisia lentokaloja, komeita täpläkylkiä ja niin mitoitettuja paistinpannulle, mutta vastustimme kiusausta päästä maistamaan pannulla tirisevää taimenenpoikaa. Kalastelimme alaspäin jokea, kunnes kaukana alhaalla Rommajärvi piirtyi sarveiskalvolle ja ihastelimme sitä jokien mutkittelua ja ihmettelimme kaitsajoen pudotusta kunnes kohtaa Termiksen jossain siellä pusikkojen keskellä. Kaitsajärvi on 669 metriä ja Termis/Kaitsa risteys on ~580 metriä merenpinnasta, joten vesi saattaa pärskyä matkalla jonkin verran. Silpunpyynti kyllästytti ja palasimme leiriin syömään ja pelaamaan korttia.

Kaitsa larvastajan painajainen?!

Oli jo kolmas kalapäivä eikä himolarvastajat (Vanzinan koluajaa alkäämme kutsuko moisella nimittelyllä) olleet koskeneet haulirasiaan, larva nimiseen perhoon ja puhumattakaan seipästä, jonka vuoksi oikeastaan helikopterilla tänne perälle tultiin. Janne oli unohtanut lääkkeensä kotiin ja minä olin ihan tietoisesti ottanut riskin ja jättänyt lääkkeet kotiin toivoen, että pääsen letkauttamaan silloin tällöin larvaonkeni kivien vierustoille.

Tähän asti oltiin selvitty, jos ei lasketa Jannen lauluesityksiä, joita melkein niissä maisemissa olisi voinut joikuksikin luulla. Ilta alkoi tulemaan ja juoksu-jalkaa olimme menossa kohti Kaitsajärven yläpuolista aluetta, jota käsissämme olleessa kartassa kutsuttiin Siedjonjohkaksi. Hilla oli paikoitellen kypsynyt syötäväksi, mutta pääasiassa oli vielä raakaa.

Siedjonjohka laskee suvantona Kaitsajärveen ja joella on mukavasti leveyttä tässä vaiheessa. Suvannon rannat oli pusikon peittämää ja jotenkin kalas-tuskin oli vähän huolimatonta johtuen varmaan mielikuvista, osittain paniikista päästä kiusaamaan järven alapuolisella suvannolla olevia kaloja.

Gaicajohkan ”possut”

Kiireen vilkkaa olimme jälleen tutulla suvannolla ja siimat alkoi soida ampiaisten säestettyä mukana. Janne pääsi rikkomaan lötkyrajan 51cm kalalla, eikä mennyt kauaa, kun Janilla oli kala imaissut perhon suuhunsa. Perhon haku oli ollut mukavaa katseltavaa, rauhallinen mulahdus ja sitten arvuuteltiin kalan kokoa. Janin kala näytti tällä kertaa 49 cm ja enari taas rikki. Kahlasin suvantoa aiempaa alemmas, heittelin pinturia rauhalliseen virtaan ja vapa ylös. Kolmosen vapa näissä olosuhteissa tuntui todella mahtavalta. Harri otti muutamia hienoja loikkia veden pinnalla, heilutteli selkäväänsä ja sukelsi syvyyteen. Noh, paikalla oli syvyyttä noin vyötärön verran. Kalan vaeltelua siiman päässä oli mukava seuraila kirkkaassa vedessä ja kun se uskaltautui ihan vavan etäisyydelle se huomasi kalastajan ja otti kunnan syöksyt pois päin. Aikansa temppuilituaan sain kalan käteen ja eihän se mun kätöseen mahtunut vaan piti ottaa toinenkin käsi avuksi. Janne tuli paikalle mittamieheksi ja todettiin harmikseni(?) kalan olevan 52 cm pitkä. Jani pääsi vielä yhtä kalaa läksyttämään, tuumailtiin jokohan lötkyraja rikkoontuisi ja niinhän siinä kävi 50.5 cm. Kunniotettava 50 sentin raja oli rikottu koko porukalla, joten hyvillä mielin palailtiin leiriin ja ennen kaikkea kalat päästettiin takas kasvamaan tosi Harjuksen mittoihin.

Jäägeriä kulauteltiin leirissä, juteltiin reissun onnistuneen jo tässä vaiheessa. Kaitsa oli sitä mitä toivottiin, kahdeksan kiloluokan Harjusta, muutama siimankatkuutus ja useita yli 40 cm kaloja. Oli aivan mahtavaa!!! Päivänkorenon aikuiset harrin ruokavaliassa vähempiosaisena sai taas kerran huomata ja aikaisempia syönnösnäytteitä vuosien varrella tutkineena harrin kiinnostus päivävyreihin pääasiallisesti loppuu kuoriutuvaan asteeseen. Kaitsallakin meidän perhot kelpasivat paremmin kuin lukuisat pinnalla lipuneet elävät päivävyrit. Ylösotettujen kalojen syönnökset oli täynnä kasvikoppia ja useita nymfejä, jotka osittain selittää kalojen pintakäyntejä suvannolla. Ilmankos kalat oli niin pulskia, kun suvannossa mättävät kasvikoppia, jotka pitää sisällään parin sentin limpun toukkia. Aikuisten päivävyreiden esiintyminen harrin syönnöksissä varmaan kasvaa syksyyn mentäessä jonkin verran, mutta pidän aika pienenä osana.

Rinkka selkään ja alas Dierpmesjohkalle

Aamulla heräilyämme lämpimään päivään oli katseet suvannolle haikeita, sillä reissumme jatkui jokea alaspäin aamupalan jälkeen. Vakuuttelimme vielä palaavamme joskus. Tummat pilvet nousi uhkaavasti päällemme kesken kävelyn ja niinhän se sade sitten sai meidät kasteltua jonkin verran. Laskeutuminen alas Termisjoelle luulis olevan helppoa, kun alamäkeen saa kävellä, mutta se olikin kunnan rakkaa, jossa piti rinkan kanssa olla tarkkana, kun kivetkin oli märkiä. Bollosvuopmin kohdalle oli sovittu haku Helifliten kanssa ja siihen saavuimme parin tunnin kävelyn jälkeen. Leiripaikka oli aivan loistava ja päätimme parkkeerata siihen loppureissuksi, kunnes lauantaina kyyti tulee. Teltat oli pystytetty ja kävelyn tuoma nihkeä olo oli huuhdottava pois, niinpä suuntasimme porukalla joelle virkistytymään. Janne kehui viimeisen päälle olevansa vilukissa, joten Jani ja minä pulahdimme Termisjokeen, jonka vesi oli yllättävän lämmintä. Virkeänä lähdimme laittamaan ruokaa ja jälkkäriksi pelattiin korttia. Kaitsan ja Termiksen kohtaaminen alkoi kiinnostamaan iltaa kohden, joten vetimet päälle ja puolen tunnin kävelyn jälkeen saavuimme paikkaan, josta olin vain kuvia nähnyt.

Termisjoki itessään oli koskipaikoiltaan ylikahlattavissa melkein pä lenkkareilla, siellä täällä pieniä lompoloita, mutta jätimme Termiksen vähälle kalastukselle. Kaitsan risteyksestä alaspäin voimme puhuakin jo enemmän joesta, sillä uomallekin tulee jo joen mitat. Pientä Harria löytyi sieltä täältä ja näimme muuten ensimmäiset kalastajatkin, jotka viipotti Kaitsaa ylöspäin. Me päätimme mennä Rommaa alaspäin ja pysähdyimme yhden isomman suvantolaajentuman kohdalla, missä näimme muutamia pieniä tuikkeja. Pääsimme kahlaamaan saareen, jonka rannalta ylsimme kalastamaan aluetta

missä tuikkejä havaitsimme. Tässä vaiheessa olimme oppineet varautumaan pienenkin tuikin varalta. Vanzina-spesialisti saikin eka kalan tarttumaan kunnolla niin saimme tehdä lajitunnistuksen ja sehän oli siika ~25 cm pitkä. Siikoja kävi paljon pinnassa ja olivat tosi valikoivia perhon suhteen, mutta muutamia pieniä siikoja tuli. Itsekin sain yhden 25cm siian ja aloin turhautumaan, koska en muutenkaan oikein perusta tuosta Siian onkimisesta ja luulin amatööriinä kaikkien pintovien Siikojen olevan silppua. Jannen sinnikäs yrittäminen palkitaan ja liekö Helin saamalla 52 cm Siialla Valkeiselta ollut vaikutusta, mutta nyt perhoa vietiin. Kaveri tuumaili, että ehkä joku 40 senttinen, mutta kun sai sen ylös se painoikin 1200g ja 52 cm, vai että 40 senttinen? Pääsipähän emäntänsä rinnalle. Kala otettiin hyvään talteen ja yllätys, yllätys arvatkaa kenen toimesta?

Ystävä sä lapsien...

Mukavan lenkkeilyn jälkeen hienoissa maisemissa, siika repussa palaamme leiriin ja alamme väsäta Siikakeittoa lukuisten ystäviemme kanssa. Arvatkaapa oliko mäkärät löytänyt meidät? Kyllä ja vielä koettelivat kunniakkaasti hermojamme, kun Janne opasti minua Siian fileoinnissa. Siikafileet oli aivan mustana mäkärää ja se keitto oli tosi hyvää, vaikka siitä olis nauttinut enemmän mukavan raikkaassa tuulessa ilman ystävien läsnäoloa. Keittokin oli mustana mäkärää, välillä sai lusikallisen kalaa, välillä mäkärää ja taas mäkärää ja sitä riitti!!! Kovin kauaksi aikaa ei viitsitty jäädä Siikaa päivittelemään ulos vaan painuttiin sukkelaan teltaan. Vastaavaa en ollut aikaisemmin kokenut ja olihan se aika kokemus, mutta nehän olivat vain ystäviä. Toihan se niillekin vaihtelua elämään, joillekin vaan tylyn lopun keittoon sukeltaessaan.

Viimeinen kalastuspäivä koittaa

Nousemme tuuliseen perjantaipäivään ja onpas mukava istuskella raikkaassa tuulessa ilman ystäviä. Hiukan väsynyt olo ei jaksa meitä päivän aikana kalalle viemään vaan källäilemme leirissä pelaten korttia, syömällä ja muuten vaan levähtämällä. Tuuli oli taas aika kova ja sitä mietimme, kannattaako kalaan lähteä, mutta kun tänne asti on tultu päätämme Jannen kanssa hölkätä Rommaa alaspäin Rommajärvelle asti. Vanzina jäi leiriin ja aikoi käydä poimimassa hilloja lähialueelta. Otimme suunnan Rommajärven yläpähän, jonne kulkeuduimme Rommavaaran pohjoisenpuoleista rinnettä.

Laskeuduimme pikku hiljaa alankoon missä tupsahdimme keskelle hillasuota, jossa vierähtikin vähän aikaa nauttien luonnon antimista. Tulimme pian jokirantaan, joka käsitti tyypillistä kivikkoista koskea, pieniä välilompoloita, suvantoja. Muutama sata metriä alavirtaan tulemme hyvännäköiselle niskalle. Janne menee hieman niskan yläpuolelle ja minä niskaimun alapuolelle. Kalastamani paikka oli ylikahlattava ja paikoitellen ihan polvivedessä. Niskaimun jälkeisestä röpelöstä löytyi kuitenkin Harreja ihan mukavasti ja kun vettä oli vähän näki aina vanan kun kala lähti hakemaan perhoa. Suurimman kalan hätyyteltyä 40 senttiä oli muut varsin tavallista mittakalaa. Aikani siinä heitellen useastikin yhteen paikkaan käy perhon alla jo kunnan tarkastuskäynti, säikähdän ja vallan perhoja vaihtelen, mutta ei ole minulle tarkoitettu. Taisi olla se mahtiharri. Välillä kun tuuli sopivasti ja heitti perhoa ylävirtaan päin niin perho laskeutui vasta alavirran puolella. Imitoimme tällä vesiperhosten parveilulentoa, mutta kalat eivät olleet kovin innoissaan tuulessa lentävistä perhoistamme.

Saavuimme pienen pusikkotihentymän päätteeksi Rommajärven yläpähän missä eteemme aukesi vaahtopäällä oleva järvi ja tuuli suoraan päin näköä. Perhon heittäminen vaikutti tilanteessa turhauttavalla, varsinkin kun emme omista muistikapasiteetiltaan mahtavinta Windcutteria. Mahtaa siiman hyvä(?) tuulenläpäisykyky perustua syheröiseen siimaan joka puikkelehtii kohti vastatuulta, mene ja tiedä. Kolmen kilometrin patikka leiriin läpi hilla-suon ja riekkopaistikin olisi hyvällä tuurilla saatu, lähtivät ihan jalkoista lentoon. Yötä myöten tuuli vaan yltyi ja oli vienyt ystävämmme mäkäräiset ties minne, vietimme viimeistä iltaa leirissä.

Jahas, Helikopteri lentää ohi...

Lähtijäismyräkki oli vastaava kuin tuloyönäkin, mutta rauhoittui hiukan päivemmällä. Pelailimme korttia ja odottelimme konetta tulemaksi. Kalalle ei ollut hinku vaan oli sen suhteen sellainen paineeton olo. Sen olon tuntee, kun on väsyttelyt useita hienoja kaloja.

Iltapäivällä kolmen maissa alkoi pörinä kuulua tuulen seasta ja mietin huomaako se meitä. Niinhän siinä kävi, että ohi lensi ja Jani alkoi roskapussia heiluttelemaan kiivaasti. Heko pyörähti Kaitsan risteyksestä takaisin ja huomasi meidät sovitussa paikassa, myönsi ajaneensa ohi.

Pakkailtiin vähät kamamme ja nousimme kohti Termisjärveä, mihin laskeuduttiin. Termiksen vaellustuvalla oli porukkaa ihan lapsista lähtien ja otimme pari matkalaista kyytiin ja lähdettiin Kilpisjärvelle. Kopteriin näkyy menevän tiukan paikan tullen se viisi henkilöä ja tiivistä oli. Tuokion päästä olimme jo laskeutuneet ja raahasimme kampeemme autoon ja menimme Kilpishallille ostamaan vähän makeaa, jonka jälkeen Tuulan kahvilaan syömään. Pizzat tilattiin ja kaulin alkoi koluamaan keittiössä mikä vähän Jannea huvitti.

Reissumme ei vielä ollut siinä vaan illan suunnitelmaan kuului Peeran majoilla saunominen mikä oli tilattu aikaisemmin valmiiksi ja sen lisäksi peerakoskella oli tarkoitus käydä verestämässä muistoja. Vuokrasimme kodan mikä olikin luksusta telttamajoitukseen verrattuna ja kun oli vielä sähköt niin eipäs meillä hätää ollut vai oliko? Kävimme könkiksellä vielä liottamassa siimoja yön hämärään asti. Harreja tuli isomman ollen ~45 cm ja aina varmat Rhyacophila kuoriutumiset oli käynnissä. Oikea kunnon sade tuli vasta nyt viimeisenä iltana, mutta harrit loiskaisi pupien perään täyttä päätä ja me oltiin aika märkiä eikä olis haluttanut lähteä pois kesken hätsinkien, mutta...

Ja mitä vielä?

Kaitsajärven alue mäkäröineen, ampiaisineen ja ennen kaikkea isojen harjusten valtakuntana jäi ainakin minun mieleen ja voin vain tällä hetkellä uneksia vastaavasta. Koko viikko pinnasta kalastaen kevyillä välineillä ja ei tarvinnut kertaakaan seivästä pussista kaivaa. Perhoista sen verran, että niitä käytettiin monenlaisia ja joku jopa kuulapäätä. Klinkin käyttöä ja sellaista koukkaa joka yltyy syvälle pintakalvon alapuolelle kelluessaan kannattaa C&R kalastajan mieltä kahdesti, sillä harrit nieli aika ilkeästi kurkkuunsa niitä. Itse Kaitsajoki on varmaan kalaisempi isommalla vedellä, mutta luulenpa isojen Harjusten keskittyvän Kaitsajärven ylä- ja alapuolisiin suvantoihin ja itse järveen. 220 Euroa/jätkä maksoi kopterikyty ja vähän se kirpasi, mutta ei tarvinnut varata aikaa kävelyyn paikalle vaan itse kalastus näytteli pääosaa. Paikanpäällä saa kyllä liikuntaa ja ~40 kilometriä varmaan tuli viikon aikana lomsittua, suurin osa kurahousut jalassa ja niiden hengittävyys on kumi-housujen luokkaa, kun lähdetään kävelemään, nimenomaan kävelemään.

Jos havittelee 50cm harjuksia niin suosittelen paikkaa, reissu Kaitsajoelle kannattaa, vaikka kävelenkin.

LEHTI JOKA ON PELKKÄÄ PERHOKALASTUSTA – JOTTA TIETÄISIT ENEMMÄN.....

Toivomalla saat kalaa vain torilta. Tuloksellinen kalastaminen perustuu tietoon. Tilaa Pohjolan Perhokalastaja. Saat kotiisi kuusi kertaa vuodessa tuhdin paketin todellista tietoa perhokalastuksesta. Esittelemme koti- ja ulkomaan kalastuskohteita. Annamme tarkkoja ohjeita tekniikoista, ottipaikoista ja -perhoista. Kerromme välineuutuuksista, kirjoista, kilpailuista ja tapahtumista. Kirjoittajina huipputason osaajat meiltä ja muualta. Myös Pohjois-Suomi on hyvin edustettuna.

Pohjolan Perhokalastajan saat kestotilajana kotiisi kannettuna hintaan 40,20 €/vuosi. Irtonumeroita ostavaan lukijaan verrattuna tilaaja säästää vuodessa 13,80 € - ja kun sijoitat viikonlopun kalastuslupien hinnan lehden vuosikertaan, saat luvistasi paljon enemmän irti!

Tilauksen voit tehdä osoitteessa: www.perhokalastaja.com tai puhelimitse/faxilla numeroon: 014 - 372 2110